

محمّد بن محمد باقر

شد دل آدم پریشان و حزین

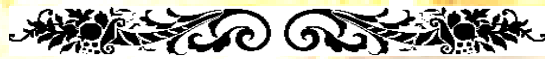
در عزایت اک امام پنجمین

اک شهید زهر کینه السلام

چشمه ک نور مدینه السلام

باقر العلمی و نور سرمدک

لاله اک از بوستان احمدک

هرچه پله ها را بالا و پایین کردم، اتاق

مدیر گروه (علوم دانشگاهی اسلام)

را نیافتیم...

استاد! ما شما را نمیشناسیم...

شکافنده ک علم، یعنی حتی از

استاد و پروفیسور هم بالاتر!!!

چقدر ما دانشجویهاک بدک هستیم...

استاد بزرگوارم، سلام!

من یک دانشجو هستم. یک کسی

که هنوز مثل دوران مهدش، شما را

در شعرها خوانده است!

استاد دفتر شما طبقه چندم دانشگاه

است؟

امام باقر علیه السلام در گفتاری امیدآفرین و نشاط بخش به منتظران حقیقی آن حضرت مژده می دهد که بر مردم زمانی می آید که امامشان از منظر آنان غایب می شود. خوشا به حال آنان که در آن زمان در امر [ولایت] ما اهل بیت ثابت قدم و استوار بمانند! کمترین پاداشی که به آنان می رسد، این است که خدای متعال خطابشان می کند و می فرماید: بندگان من! شما به حجت پنهان من ایمان آوردید و غیب مرا تصدیق کردید. پس بر شما مژده باد که بهترین پاداش من در انتظارتان است. امام باقر علیه السلام فرمود: مطمئنا بدان! اگر من آن روزگاران را درک کنم، جانم

را برای فداکاری در رکاب حضرت صاحب الامر علیه السلام تقدیم می دارم. آنگاه امام باقر علیه السلام ادامه داد: «خداوند متعال به خاطر ارج گذاری به چنین منتظران راستینی به آنان می فرماید: شما مردان و زنان، بندگان حقیقی من هستید. رفتار نیک و شایسته تان را می پذیرم و از کردار ناپسندتان عفو می کنم و به خاطر شما سایر گنهکاران را می آمرزم و بندگانم را به خاطر شما با باران رحمت خود سیراب و از آنان بلا را دفع می کنم. ای عزیزترین بندگان من! اگر شما نبودید، عذاب دردناک خود را به مردم نافرمان نازل می کردم. کمال الدین، ج ۱، ص ۲۰۳

چرا در به معرفت کنیم

امام باقر: همانا خداوند متعال، برای حضرت شعیب علیه السلام وحی فرستاد: من از قوم تو یکصد هزار نفر را عذاب و هلاک می نمایم که شصت هزار نفر ایشان، اشرار و چهل هزار نفر دیگرشان از خوبان و عبادت کنندگان خواهند بود. حضرت شعیب علیه السلام سؤال نمود: اشرار که مستحق عذاب هستند ولی خوبان را چرا عذاب می نمائی؟ خداوند وحی نمود: به جهت آن که این افراد، نسبت به گناهکاران بی تفاوت بوده و با ایشان سازش می کردند.

حدیث ولایت

مبارزه با تحریف در دوران امام باقر(ع) از همیشه ی پیش از زمان آن حضرت گسترده تر انجام شد. **مبارزه فرهنگی یعنی تلاش برای تغییر فرهنگ حاکم بر ذهنهای مردم** تا راه را برای حکومت الهی هموار کند و بر حکومت طاغوتی ببندد وامام (ع) این کار را شروع کرد. باقر علمالاولین یعنی این. ایشان شکافندهی حقایق قرآنی و دانش های اسلامی بودند.

آنچه که بدبخته و شرارت می آورد

رسید، خطاب به ایشان گفت بزرگ ترین گناه کدام است؟ امام علیه السلام فرمود: نوشیدن شراب (خمر) جوان بازگشت ، و جواب حضرت را برای دوستان خود بیان کرد. دوستان به او گفتند: نزد او باز گرد، و همین سؤ ال را دو مرتبه مطرح نما بنا بر این، جوان به خدمت امام علیه السلام رسید، و همان سؤ ال را تکرار کرد، که بزرگ ترین گناه چیست

؟ حضرت فرمود: مگر نگفتم نوشیدن خمر و شراب بزرگ ترین گناه است ؛ و سپس افزود: شراب عقل و اراده انسان را ضعیف و بلکه نابود می کند؛ و پس از آن که عقل زایل گشت، شخص مرتکب اعمالی چون زنا، دزدی، آدم کشی، شرک به خدا و ... می شود.

مرحوم کلینی و دیگر بزرگان آورده اند: روزی حضرت ابو جعفر، امام محمد باقر علیه السلام جهت زیارت خانه خدا وارد مسجدالحرام گردید، در هنگام زیارت و طواف حرم الهی، عده ای از قریش - که در گوشه ای نشسته بودند - چون نگاهشان به حضرت افتاد، به یکدیگر گفتند: این کیست که با این کیفیت عبادت می نماید؟ شخصی به آن ها گفت : او محمد بن علی علیه السلام امام و پیشوای مردم عراق است. یکی از آنان گفت : یک نفر را به نزد او بفرستیم تا از او مسئله ای پرسش نماید، پس جوانی از آن میان داوطلب شد، و همین که نزد حضرت

نوشیدن خمر و شراب بزرگ ترین گناه است ؛ و سپس افزود: شراب عقل و اراده انسان را ضعیف و بلکه نابود می کند؛ و پس از آن که عقل زایل گشت ، شخص مرتکب اعمالی چون زنا، دزدی ، آدم کشی ، شرک به خدا و ... می شود.

درباره ی امام

امام پنجم ، نامش محمد و کنیه اش ابو جعفر. و به چند لقب معروف بود که مشهورترین آنها لقب (باقر) و (باقرالعلوم) می باشد پیامبر اسلام صلی الله علیه وآله آن بزرگوار را بدین لقب خواند یا به تعبیر دقیقتر خداوند او را در تورات با این لقب معرفی فرمود... او را بدین لقب خواندند چون علم را شکافت و در گستره پهناور آن وارد شد... آن امام بزرگوار را به خاطر شباهت بسیار به رسول خدا، (شبیهِ) هم می خواندند. دیگر القاب امام باقر(ع) عبارت بود از : امین، شاکر، هادی ، صابر و شاهد...

او را بدین لقب خواندند چون علم را شکافت و در گستره پهناور آن وارد شد...

حضرت امام محمدباقر علیه السلام ، پنجمین پیشوای ماروز جمعه ، اول ماه رجب سال پنجاه و هفت هجری در شهر مدینه چشم به جهان گشود. او اولین فرزندى بود که از پدر و مادر فاطمی ، علوی وهاشمی متولد می شد زیرا پدرش علی بن الحسین علیه السلام و مادرش فاطمه دختر امام حسن مجتبی علیه السلام بود و به همین جهت او را (هاشمی من هاشمیین) و (فاطمی من فاطمیین) و (علوی من علویین) می خواندند.

نامگذاری حضرت

چون حضرت باقرالعلوم علیه السلام به دنیا آمد، امام سجاد صلوات الله علیه فرمود: فرزندم، باقرالعلوم را بیاورید. در این هنگام یکی دیگر از فرزندانش اظهار داشت : چرا این نوزاد را به عنوان باقر مطرح نمودی ؟ امام سجاد علیه السلام سر به سجده نهاد و پس از آن که سر از سجده برداشت ، فرمود: این نوزاد امام و راهنما و نور هدایت امت است ؛ او گنجینه بردباری و علوم مختلف است ؛ او شکافنده همه علوم و فنون خواهد بود، او شبیه ترین مردم به رسول خدا صلی الله علیه و آله می باشد .